

بنام خدا

ذکر کثیر، زیاد گفتن الفاظ نیست. با توجه به معانی گفتن است و متأثر شدن از ما به ازای معانی. از این راه است که ذکر اثرات فوق العاده می‌گذارد. ذکر به کار همه انسانها می‌آید که ارواح جدا شده از اصل خویشند. ذکر ایشان را در راهی که باید بپیمایند تا به اصل خویش واصل شوند یاری می‌کند و چراغ راه است. ذکر کوره‌راهی است در بیابانی که به خدا ختم می‌شوند. کوره‌راهی که از کثرت ذکر ذاکران پیشین شکل گرفته و در برخی موارد شاهراه گشته.

ذکر همه چیز سالک را سر جایش می‌نشانند و او را از هر حیث متعادل می‌کند، ذاکر به عیان شاهد این رشد تدریجی اما همه جانبه خویش است.

ذکر زندگی سالک را قرین برکت و بهروزی و رزق می‌کند و مشکلات و گره‌های دیده و نادیده را ناخودآگاه و اندک‌اندک می‌گشاید و زایدات و لغویات را از زندگی سالک کنار می‌برد و از همه مهمتر اینکه توفیق او را در انجام سایر امور صالحه و حسنه فزون می‌سازد.

ذکر توجه سالک را کانون داده و از پراکندگی در روان و پراکنده‌کاری در عمل مانع می‌شود. ذهن را آرام و خواطر را کم می‌سازد. عادت‌ها را ضعیف می‌سازد. به ایجاد جمعیت خاطر کمک شایانی می‌کند.

ذکر آرامش و طمأنینه نصیب سالک می‌کند و حالات او را در روندی تدریجی بسوی احسن حال سوق می‌دهد. نظم و هماهنگی و تعادل روحی در او ایجاد می‌کند. و آرام‌آرام او را بسوی معرفت نفس و تجرد روح پیش می‌برد. ذاکر ناخودآگاه تحت یک نظام معنوی قدرتمند قرار می‌گیرد. کم‌کم سراغ سالک می‌آیند و فهمش را تیز و چشم و گوشش را باز و اراده‌اش را در خیرات نافذ می‌کنند.

آنچه گفته شد نه مختص این ادکار، بلکه خاصیت استمرار ذکر خداست و انس با قرآن.

ذکر اول (یعنی اربعین اول): ۱ - ذکر ایام هفته. ۲ - چهار قل. ۳ - تسبیحات اربعه. ۴ - آیه الکرسی. ۵ - آیه و این یکاد. (وقت همه اینها بعد از نماز صبح است تا اذان ظهر).

مقصود از ذکر ایام هفته ادکار زیر است هرکدام ۱۰۰ مرتبه:

شنبه: یا رَبَّ الْعَالَمِينَ

یکشنبه: یا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

دوشنبه: یا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ

سه شنبه: یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

چهارشنبه: یا حَيُّ یا قَيُّومُ

پنج شنبه: لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ

جمعه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

مقصود از چهارقل نیز چهار سوره توحید، کافرون، فلق، و ناس است.

مقصود از تسبیحات اربعه اینگونه است: سبحان الله (۳۴ بار)، الحمد لله (۳۳ بار)، لا اله الا الله (۳۳ بار)، الله اكبر (۳۴ بار). که این غیر از تسبیحات حضرت زهرا(س) است که پس از نمازها خوانده می‌شود.

ذکر دوم: صبح: ۱ - ذکر ایام هفته. ۲ - چهار قل. ۳ - تسبیحات اربعه. ۴ - آیه الکرسی. ۵ - آیه و این یکاد. ۶ - اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لا إِلَهَ إِلا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، مِنْ جَمِيعِ ظُلْمِي وَ جُرْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَي نَفْسِي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ (۳ بار). ۷ - سُبْحَانَ اللهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لا إِلَهَ إِلا اللهُ وَ اللهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ فَإِنَّهَا بِيَدِكَ وَ لا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ (۳ بار). شب:

